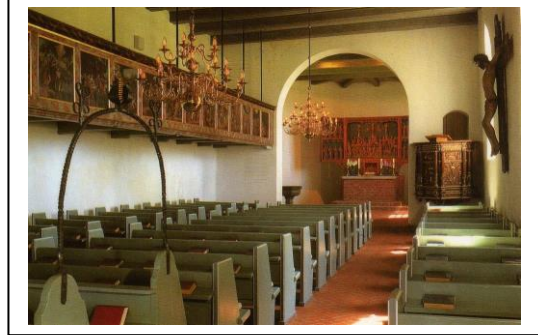

Historien omkring Familien Christiansen fra Nordstrand

Familien Christiansen stammer fra Nordstrand, en af de frisiske øer i vadehavet, det man i Slesvig Holstens historie kalder ”De Frisiske Udlande”
Øen ligger i vadehavet ud for Husum i Tyskland og er i dag landfast med Sydslesvig.

I byen Odenbüll ligger den evangeliske kirke Sct. Vincent. Kirken var menighedskirke for familien Christiansen og så vidt vides, er alle der er født på øen, døbt, konfirmeret og viet i denne kirke. De der døde på øen er også begravet fra Sct. Vincent kirken. Min farfar er den første der er gift i Tønder Kristkirke.

Historien er en kortfattet beretning af familien i den lige linie af min slægt. De forskellige generationer har selvfølgelig haft flere børn end jeg nævner, disse er registreret i min BK database.

Da min slægt stammer fra den tysktalende del af Slesvig Holsten kaldte jeg min farfar og farmor for Opa og Oma og disse udtryk har jeg valgt at bruge.

Dette hus var barndomshjemmet for Familien Christiansen.

Huset lå helt ud til Vesterhavet men er der ikke mere og grunden er bebygget med et nyt hus.

1. generation jeg har fundet frem til er **Christian Mommsen**, hvor han stammer fra vides ikke, men han er begravet på kirkegården i Odenbüll den 20.09.1757. Han blev gift 2. gange.

1. gang 28.01.1728 med Lucia Sieke Petersen i kirken i Odenbüll. Lucia er død mellem 1733 og 1737.

Der var 3 børn i dette ægteskab som havde familienavnet Mommsen.

2. gang 01.10.1738 med **Vollig Thadens** som er født i 1709 i Halligsüdwall begravet den 26.03.1776 på kirkegården i Odenbüll.

Der var syv børn i dette ægteskab som alle havde familienavnet Christiansen.

Så man kan vel med rette erklære **Christain Mommsen** for stamfader og **Vollig Thadens** for stammoder for familien Christiansen.

2. generation Friedrich Christiansen født den 05.07.1745 i Odenbüll død den 23.02.1816 samme sted var gift 2 gange.

1. gang den 11.05.1769 med Maria Elisabeth May født 1742 og død den 31.03.1778 i Odenbøl.

2. gang den 04.09.1778 med **Anna Oldsen** født den 25.02.1750 på Nordstrandischmoor (en lille ø i vadehavet ved Nordstrand) død den 17.02.1810 på Nordstrand.

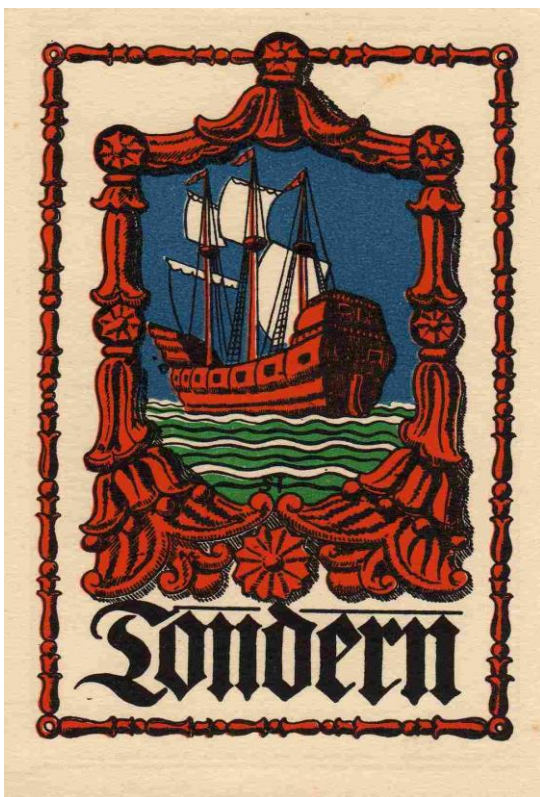
I 1.ægteskab var der ingen børn og i 2.ægteskab var der et barn

3. generation Dethlef Christiansen født den 11.09.1781 i Odenbüll død den 05.11.1852 samme sted giftede sig den 20.12.1818 med **Nanni Paulsen** født den 26.05.1783 i Bordelum Nordfrisland, død den 04.03.1834 på Nordstrand. Der var et barn i ægteskabet.

4. generation Friedrich Christiansen født den 17.03.1821 i Odenbüll, døde den 29.09.1876 samme sted, giftede sig den 07.10.1843 med **Anna Jürgensen** født den 01.12.1817 i Odenbüll, døde den 27.06.1875 samme sted. Der var 9 børn i ægteskabet.

5. generation Dethlef Friedrich Christiansen født den 05.04.1852 i Odenbüll, døde den 20.10.1912 i Tønder, giftede sig den 07.08.1874 i Odenbüll Kirke med **Anna Sophia Sievertsen** fødet den 10.02.1855 i Odenbüll, døde den 11.02.1929 i Tønder. Der var 8 børn i ægteskabet.

5. generation var den første generation af familien der bosatte sig i Tønder.

Dette ægtepar er min Uropa og Uroma

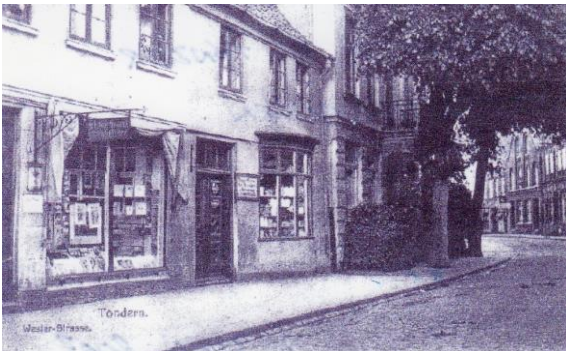
Familiebildet:

Bagerste række stående nummer 2 fra højre er Friedrich Hans, ved hans side står hans forlovede: Caroline Christine Jessen.

Dette par bliver min er Opa og Oma.
I 1883 flyttede familien til Tønder og nedsatte sig i Vestergade 3, her driver de kolonial og melhandel.

Vestergade 3 er det andet sidste hus på venstre side.

Vestergade omkring 2007

Personerne fra venstre

Hans Jürgen Hohlmann, Stralsund

Ruth Wehn, Vögelsen Lüneburg

Friedrich Hans Christiansen, Lille Emmerske Tønder

Kristkirken i Tønder kommer til at danne rammen om mange familiebegivenheder i Familien Christiansens liv. 5 af familiens børn er født i Tønder, de 3 første børn er født i Odenbüll.

6. generation Friedrich Hans Christiansen født den 12.11.1875 i Odenbüll, døde den 03.12.1955 i Broager (Sønderborg Sygehus) giftede sig den 15.05.1898 i Tønder Kristkirke med **Caroline Christine Jessen** født den 05.09.1874 i Böklund ved Slesvig, døde den 04.07.1951 i Toft ved Tønder.
Der var 6 børn i dette ægteskab.

Dette par er min Opa og Oma.

I 1898 køber Opa og Oma Sæd Bageri ved Tønder. Frem til 1920 driver de et bageri - kolonial. I perioden fra 1900 til 1910 fødes der 6 drenge i Sæd (så bager laver andet end bage brød).

3 drenge bliver bager, 1 bliver frisør, 1 bliver smed og 1 bliver slagter.

De seks drenge fra Sæd fra Højre:

Dethlef Friedrich: bager
Heinrich Asmus: smed
Friedrich Hans: bager
Christian: frisør
Franz: bager
Jürgen: slagter

Ubjerg Kirke er nu blevet sognekirke for den nye gren af Fam. Christiansen

Frem til 1864 gik Hertugdømmet op til Danmarks grænse ved Kongeåen. I dette område fandtes forskellige sprog og dialekter, i den nordlige del fortrinsvis dansk længere sydpå en blanding af dansk og plattysk samt frisisk i de syd vestlige områder.

I Opa og Omas hjem blev der talt tysk og plattysk og man forholdt sig til den tyske nationalitet.

Efter 1864 og frem til 1920 hørte dette område til den Preussiske Provins Slesvig Holsten, dansk og tysktalende befolkninger levede sammen i et mindretal.

I 1920 kommer der en afstemning omkring områdets tilhørsforhold og resultatet bliver, at den danske grænse flyttes dertil, hvor den går i dag (Kruså og lige syd for Sæd). Sæd og Tønder hvor Familien Christiansen lever bliver dansk. Min Opa ønsker ikke at bo i dette område, så bageriet bliver solgt og de drager sydpå til Heide. I Heide driver de et nyt bageri som ikke kommer til at gå godt.

Sæd Bageri ca.1960

Bageriet er nedlagt og der bliver drevet kolonialforretning på adressen. Efter lukketid blev automaten til højre trukket hen foran indgangsdøren og købmanden solgte dansk smør gennem lågerne til tyske kunder der valfartede til Danmark efter dansk Lurpak smør. Lurpak en kvalitets betegnelse.

Datidens døgnbutik.

Da bageriet i Heide ikke bliver nogen lønsom forretning, søger Opa og Oma i 1922 om dansk indfødsret, det får de og drager atter nordpå. I efteråret 1923 køber de Cafe Skau i Tønder. Dette Cafe og konditori bliver til et meget anerkendt sted.

Cafe Skau med interiør. Bageren til venstre er min farbror Franz som lejer Cafe Skau af sin fader i 1937. I de efterfølgende år udvikler der sig et solidt forretningssamarbejde mellem far og søn. Under besættelsen var Cafe Skau et godt besøgt sted af bl.a. tyske soldater.

I 1937 etableres der er busholdeplads lige overfor Cafe Skau. Facaden på Cafe Skau ud mod denne plads ændres nu også til at Rutebil Cafe.

Efter kapitulationen i 1945 for bagerdynastiet det svært i Tønder. 2 år efter Opa og Omas guldbryllup den 15.05.1948 bliver familien Christiansen nødsaget til afhænde deres livsværk idet de ikke for deres tilladelse til at drive forretning fornyet. Forretningen bliver afhændet, Opa og Oma flytter til Toft ved Tønder, her driver en anden søn bageri og de får en lejlighed ovenpå. Min farbror Franz flytter med sin familie til Broager.

Efter min Omas død den 04.07.1951 flytter Opa i 1954 til Broager og bor nu sammen med Familien Franz Christiansen igen.

Den 12.11.1955 fejrer Opa sin 80 års fødselsdag i Broager, 20 dage senere dør han den 03.12.1955 på Sønderborg Sygehus og bliver begravet på Tønder Kirkegård hvor også Oma ligger begravet.

Et lang bager liv finder sin afslutning.

7 generation Christian Christiansen født den 11.06.1905 i Sæd, død den 18.06.1958 i Ravsted (Aabenraa Sygehus) 11.0 giftede sig den 15.07.1928 i Daler Kirke, ved Højer med **Gyda Nielsen** født den 24.11.1906 i Daler, død den 10.09.1998 på Nordborg Plejehjem i Nordborg.

Da det virker forkert for mig at nævne mine forældre ved navne i historien, går jeg nu over til at kalde dem for far og mor.

Så vidt jeg ved lærte min far mor at kende i Cafe Skau, her var hun ansat som ung pige i huset.

Storegade nr. 17 er det første hus på venstre side. I denne ejendom startede min far en herre og damesalon i 1926, som nyudlært frisør. Efter ægteskabet med min mor drev de sammen denne forretning frem til 1938.

Da min far havde den opfattelse at det var mere fremtid i en forretning på landet og være fri for det besvær, det var ved at have personale, som de havde i Tønder, beslutte far og mor at påbegynde et nyt byggeri i Ravsted som stod færdig i 1938. Som det ses på billederne var der en indgangsdør i midten, til venstre gik det ind i frisørsalonen og til højre ind i en cigarforretning som min mor passede.

Tilbygningen på ejendommen er fortaget om 1950, der blev nu en indgang fra den ene butik til den anden, så kunderne ikke skulle ud for at gå ind.

Samtidig gav det plads til et badeværelse og toilet med træk og slip i privaten. Hidtil havde vi toilet med spand i forbindelse med et vaskerum. Når vi skulle i bad blev der fyret op i en stor grydekedel.

Desværre har jeg ingen foto af far i frisørsalon. Billedet viser min mor i cigarforretningen hvor der også kunne købes papirvarer, lidt kolonial og slik.

En anekdote omkring min forældre hente på Ravsted Lokalhistorisk hjemmeside.

Fritz Hansen og Jens Aage hørte til inderkredsen af mine legekammerater, som altid var med til mine fødselsdage.

Pensioneret politibetjent Fritz Hansen bosiddende i Hjørring har på Ravsted Lokalarkivs hjemmeside beskrevet hvorledes det var at være barn i Ravsted, teksten er et udpluk.

Dernæst lå Barberen. Altså byens frisør, Christian Christiansen. I det mindre lokale ved siden af frisørsalonen indrettede hustruen, Gyda, en mindre forretning med salg af tobak og slik. Jeg var en rigtig god kunde hos Gyda, hvor jeg købte rigtig mange salmiakstænger til 10 øre. Hun var et utroligt rart menneske.

Jeg husker en episode med frisøren. Min bror, Jens Aage, var sendt til frisør for at blive klippet. Efter kort tid stod Jens Aage hjemme i køkkenet hos min mor. Han var klippet i den ene halvdel af hovedet og havde fået besked af frisøren på, at han ikke kunne klippe ham færdig før håret var blevet vasket. Det glemte min mor aldrig frisøren for!

Jeg er jævnaldrende med sønnen Christian. Han kom senere i lære i en manufakturforretning i Sønderborg.

I lighed med min Opa og min farbror Franz forholdt min far sig også til den tyske nationalitet og under besættelsen gik tyske soldater ud og ind i vores hjem, hvilket jeg ikke kan huske og har aldrig kunnet forstå hvorfor min far var i Fårhus lejren. Det blev der aldrig talt om, da jeg blev voksen, og sådan har det været i mange hjem med tilknytning til det tyske mindretal i Nordslesvig.

Gennem aktindsigt i min fars straffesag på Landsarkivet i Aabenraa har jeg nu endelig på vished for hvorledes det hang sammen. Mange der står i min situation har valgt at forti dette, jeg vælger i korte træk for fortælle hvorledes det hang sammen, således at mine børn og børnebørn ikke skal gå i samme uvished, hvis det da interesserer dem.

Under besættelsen søgte min far om at blive optaget i Waffen SS det vi kalder Jægersoldater i dag, han fik afslag fordi han ikke var egnet. Herefter søgte han om at blive optaget til krigstjeneste i ”Zeitfreiwillige” tidsfrivillig i Ravsted afdeling, det blev heller ikke til noget. Nu forsøgte han at blive optaget i Selbstschutz Korpset , Hjemmeværnet, som ville oprette en afdeling i Ravsted. På et møde fik han udleveret en pistol, men da korpset aldrig kom at stå løb det ud i sandet, som man siger.

Disse 3 forhold gjorde at han lige efter befrielsen 05.05.1945 blev arresteret den 10.05.1945 og varetægtsfængslet i arrest i Tønder. Den 17.06.1946 blev han efter en retssag dømt til 2,1/4 aar – 403 dage fængsel. Den 31.08.1946 bliver han afleveret til afsoning i Fårhuslejren.

Den 10.11.1946 bliver han løsladt på prøve og vender hjem til Ravsted.

Efter hjemkomsten er han svag og jeg husker stort set kun min far som en der tit var syg og som én der engagerede sig i det tyske skolevæsen og foreningslivet i Ravsted. Umiddelbart efter en begravelse mellem jul og nytår 1957 bliver han alvorlig syg og indlægges på Aabenraa Sygehus, tuberkulose afd. vor han dør den 18.06.1958.

Jeg var lige blevet konfirmeret den 30.03.1958 og gik i den tyske Realskole i Tinglev, min mor gik en hård tid i møde. Hun passede huset og cigarforretningen, frisørsalonen blev lejet ud til frisørsvend Anton Lanny fra Løgumkloster, han havde hjulpet min mor under min fars fravær. Jeg kom ud af skolen i 1959 om kom i lære i Nordborg på Als, her var min søster gift. I 1967 sælger vores mor huset med forretning i Ravsted og flytter til Nordborg i en lejlighed hos min svoger og søster. i 1998 dør mor på Nordborg Plejehjem og bisættes på Ravsted Kirkegård ved siden af min far.

Vores forældres gravsted i Ravsted.

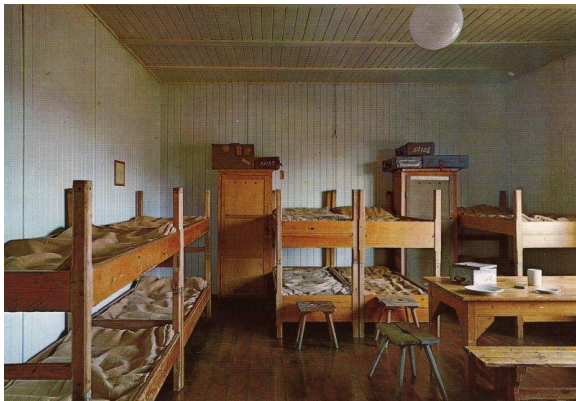
Sjov nok er det gennem mange år blevet godt passe af kirkegårds graver Jens Aage Hansen, ham fra fortællingen af Fritz Hansen, min bedste legekammerat.

Så han har i hvert fald ikke hævnnet sig på mine forældre.

I marts 1944 vedtog departementschefsstyret at opføre en interneringslejer i Danmark, tæt ved grænsen til Tyskland for at forhindre deportationer til tyske KZ lejre. Frøslevlejren blev taget i brug den 13.08.1944.

Fra den 05.05.1945 blev lejren brugt som internerings- og straffelejer for dem den sønderjyske modstandsbevægelse og siden hen politiet arresterede men henblik på henblik på Retsopgøret efter besættelsen.

Min far som var fange nr. 1985 sad i barak 12 stue 6. Så vidt jeg husker var det den barak der er markeret med et blå kryds på kortet.

I juni 1945 blev lejren omdøbt til Fårhuslejren. Den 05.08.1945 overtog

Fængselsvæsnet administrationen og bevogtningen og lejren var nu en statslig straffeanstalt for landssvigere.

Fårhuslejren blev nedlagt i 1949 og overtaget af den danske hær til kaserne, lejren ændrede nu navn til Padborglejren.

Fra den 02.05.1963 til den 24.07.1963 var jeg på Flyvevåbnets Rekrutskole i

Padborglejren, jeg vil ikke påstå at jeg boede på samme barak som min far, men så var det den til venstre for. Stuerne stod stort set stadig som på billedet. Møblerne var de samme men tæpperne i sengene var nok blevet skiftet.

Jeg har valgt at afslutte min historie omkring min far i Fårhuslejren med dette billede. Manden med de svingende arme nr. 2 fra højre er min far. Billedet er en kopi af det originale som overinspektør ved Nationalmuseet Henrik Skov Kristensen bruger i sin bog Straffelejren Fårhus.

8. generation Karin Christiansen født den 15.03.1935 i Tønder, døde den 20.08.1974 i Christiansfeld, begravet på Nordborg Kirkegård, giftede sig den 08.10.1955 i Ravsted Kirke med Hans Erwin Petersen, født den 21.09.1926 i Nordborg, døde den 22.02.1985 i Nordborg.

Karin var husmoder, Hans Erwin (Servin) havde en VVS-og cykelforetning i Nordborg. Parret blev skilt og Karin flyttede til Christiansfeld og boede sammen med apotekeren.

9. generation Hans Christian Petersen født den 17.03.1986 i Nordborg giftede sig med Cahtrine født den 29.01.1962 i Cork City Irland. Familien bor i Nordborg.

10. generation Glenn Petersen født den 13.08.1988 i Nordborg

9. generation Helle Petersen født den 07.06.1961 i Nordborg gift den 02.06.1990 i Herlev Kirke med Bjarne Christensen født den 01.06.1960. Familien bor i Herlev.

10. generation

Signe født den 06.05.1995 i Herlev

Nicki plejebarn født den 18.01.1989 i Herlev.

8. generation Christian Christiansen født den 02.09.1942 i Ravsted giftede sig den 25.06.1966 i Svenstrup Kirke med **Ingrid C.J. Lauritzen** født den 31.07.1945 i Svenstrup på Als.

Da vi blev gift købte vi hus i Sønderborg, Dalsvinget 5.

Tilbage til min skoletid. Det at gå i skole var ikke min stærke side, i dag kalder man det skoletræt. Da min dør alt for tidlig tror jeg, at jeg har lagt pres på min mor om at komme ud af skolen. Da pengene også var små for min mor dengang tror jeg også at det var vigtigt for hende, at jeg fik uddannelse.

Min søster Karin som bor i Nordborg kunne skaffe mig en læreplads hos manufaktur forretningen Helmer & Jørgensen Nordborg – Sønderborg. I 1959 forlod jeg den tyske realskole i Tinglev med en mellemskole eksamen og drog til Nordborg. Her boede jeg hos min søster og svoger på Storegade i Nordborg.

I min læretid lærte jeg Ingrid at kende som boede i Svenstrup og gik på Sønderborg Statsskole. Ingrid kom senere i lære som bankassistent i Nordborg Sparekasse.

Efter endt læretid delvis i Nordborg og Sønderborg kom jeg ind som soldat, indkaldt til Karup Flyvestation, sendt til Flyvevåbnets Rekrutskole i Padborglejren. Efter 3 måneders

strabadser i Frøslev ved Padborg blev jeg sendt til Roskilde og skulle jeg gøre tjeneste ved Flyvevåbnets Rakatbase i Tune (Nike forsvarsstillinger mod øst)

Efter hjemkomsten fra militæret stod der en plads åben til mig hos Helmer & Jørgensen Sønderborg som gardinmand, den tog jeg imod. Desværre havde ledelsen i forretningen ikke forståelse for at jeg ikke længere var elev, så det kom til gnidninger og det endte med at jeg søgte stilling hos Thyssen og Jacobsen, byens førende forretning i gardiner og gulvtæpper. Jeg var en periode ude at vende i radiobranchen og salgschauffør hos et oste engros firma i Sønderborg.

Ingrid bliver efter endt elev tid i Nordborg Sparekasse ansat i Handelsbankens revisionsafdeling. Inden Lara bliver født i 1971 stopper Ingrid på arbejdsmarkedet og bliver hjemmeløbende husmor.

Jeg havde længe gået og puslet med tanken om at vi skulle starte på noget for os selv, samtidig var Carsten begyndt at gå i skole i Sønderborg på Humlehøjskolen. Det var ikke en skole som levede op til det vores forventninger og holdninger. Gennem Sønderborg Orienteringsklub (løbe orientering) lærte jeg et lærer par at kende som var ansat som lærer på Augustenborg skole som foreslog at vi skulle søge mod Augustenborg, idet der på samme tidspunkt var en kiosk til salg i Augustenborg var der ikke langt til handling.

Den 05.06.1975 åbner vi døren til vores kiosk i Augustenborg. Kiosken ligger overfor Augusteborg Sygehus med ca. 500 patienter og 350 personale. Kiosken har åben 360 dage om året.

Til at hjælpe os i butikken har vi unge piger under uddannelse. Efter 7 år hvor vi har fået butikken op at stå går jeg ud på arbejdsmarkedet igen og Ingrid bliver indehaver af butikken og får mere hjælp.

I Augustenborg vokser Carsten og Lara op, indtil Carsten kommer til Hemogram som kontorassistent elev og Lara bliver elev hos Sønderborg Jern.

I 1997 sælger vi forretningen og flytter til Sønderborg.

Da vi sælger butikken bliver Ingrid ledig og går hjemme og hygger sig velfortjent i 2 år. Hun får job på Sønderborg Hovedbibliotek indtil hun går på efterløn den 31.07.2005.

De sidste 13 år af mit arbejdsliv har jeg været beskæftiget hos Graasten Salater som chauffør. Jeg gik på efterløn den 01.09.2004.

Mine sidste arbejdsredskaber på de danske og de nordtyske landeveje.

Her slutter jeg min beretning omkring Familien Christiansen

9. og 10. generation, vores børn og børnebørn, viser jeg med billeder og data.

Som afslutning viser jeg 2 plancher fra Schleswig Holstein 1815 – 1864 samt Schleswig Holstein 1867 – 1937.

Det var i dette område Familien Christiansen bevægede sig.

Materialet er samlet sammen ved hjælp af
 Slægtsforsker: Jacob Tygsen, Ubjerg ved Tønder
 Fætter: Franz Christiansen, Sdr. Vilstrup ved Haderslev
 Ruth Wehn, Vögelsen Lüneburg – gift med min grandfætter.

Christian Christiansen
 02.09.1942
 2012

9. generation

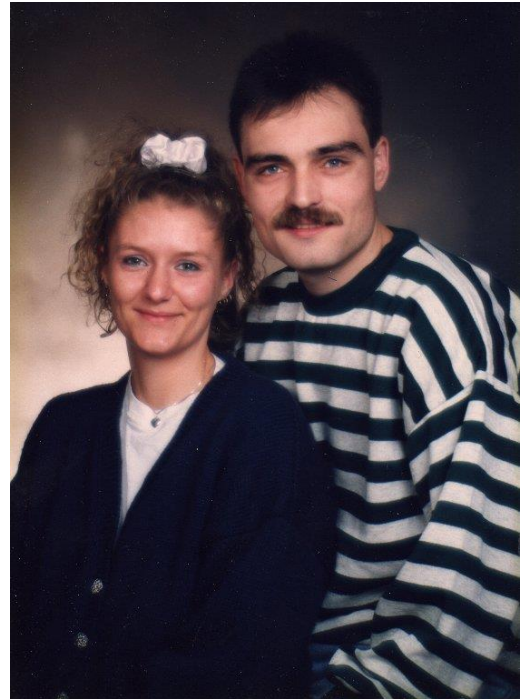
Carsten Christiansen født den 29.10.1967
i Sønderborg, giftede sig den 29.10.1997
med **Maj Britt Tonhøj Vismark** født den
07.01.1971 i Faaborg.
Borgerlig viet i Broager

Familien bor i Broager.

10. generation

Morten Tornhøj Vismark født 19.08.1995
Jesper Tornhøj Vismark født 06.01.1998
Peter Tornhøj Vismark født 08.05.2002
Ida Tornhøj Vismark født 18.08.2004

Børnene er født på Sønderborg Sygehus

Morten

Jesper

Peter

Ida

9. generation

Lara Christiansen født den 20.06.1971 i Sønderborg gifter sig den 15.07.1995 i Dybbøl Kirke med Frank M. Hansen født den 03.05.1969 i Silkeborg.

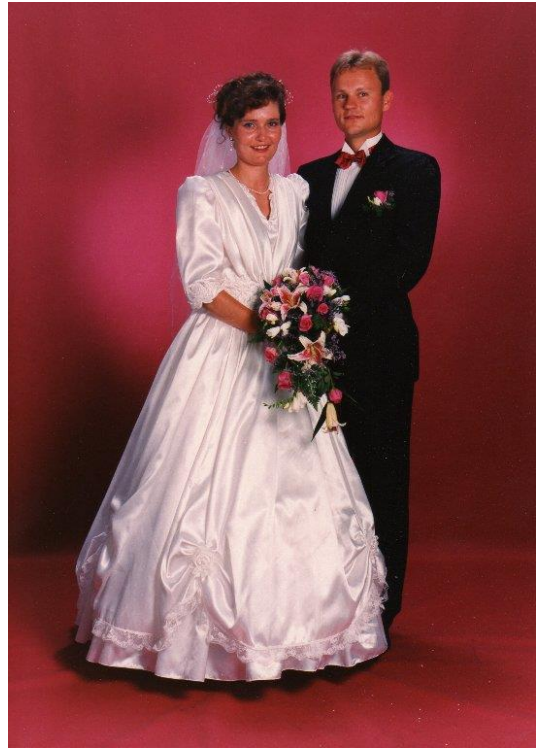
Familien bor i Dybbøl

10. generation

Casper Hansen født 01.09.1997

Mikkel Hansen født 14.09.2001

Børnene er født på Sønderborg Sygehus

Casper

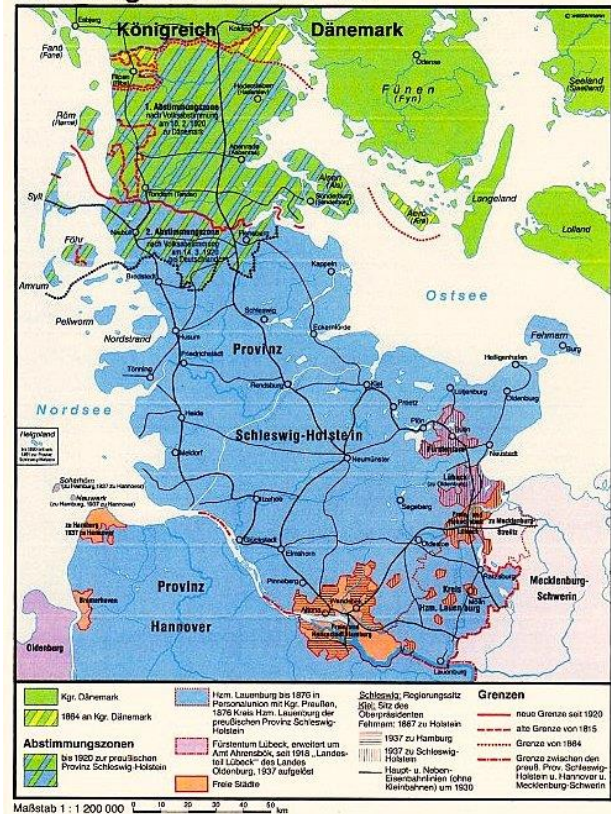

Mikkel

Schleswig-Holstein 1815-1864

Schleswig-Holstein 1867-1937

Grøn: Kongeriget Danmark
Lysegrøn: Hertugdømmet Slesvig
Gul: Hertugdømmet Holsten
Rød streg: Grænse mellem Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig.
Rødprikket: Grænse mellem Det tyske Forbund (1815) og Hertugdømmerne.

Rød brudt streg: Gamle grænse fra 1815
Rød prikket streg: Grænse 1864
Rød streg: Grænse siden 1920